JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 4den SEPTEMBER, 1819. N. 36.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiscaals's Kantoor, den 3den Sept. 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken, het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 13, en

De Ronde Broden 14 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

DE administreerende Weesmeesteren, geven by deze kennis, dat zy ten blyke van hunne devoir aantewenden, de navolgende Missive aan de Debiteuren van de Weeskamer hebben geschreeven:

Weeskamer den 5den Augustus 1819.

"De Weesmeesteren, zyn ingevolge Resolutie "van den WelEdelen Achtbaaren Raad van "Politie dezes Eilands, gelast, om UEd te doen "aanzeggen, gelyk UEd aangezegd wordt, by "deze: om alle de Interessen van het Capitaal "door UEd terWeeskamer verschuldigd, in den "loop van dit jaar [van tyd tot tyd] te komen "voldoen, op dat met ultimo December aan-"staande, eene finale afreekening daarvan kan "geschieden.

"En verders, dat de betaling der Interessen "in het aanstaande jaar [1820] promptlyk alle "drie maanden [gelyk in de acte van Hypo-"theeck vermeld staat] zal moeten plaats heb-"ben en geschieden, om de Weeskamer daar-"door [zooveel mooglyk] in staat te stellen, "met derzelver Crediteuren behoorlyk te kun-"nen afreekenen.

"De Weesmeesteren, vertrouwen dierbalven, "dat aan deze aanzegging stiptlyk en volkomen-"lyk zal worden voldaan, ter voorkoming van "alle onaangename gevolgen, welke anderzints "uit kragte van gemelde Resolutie zullen moe-"ten worden genomen.

"Ik heb de eer met alle hoog achting te zyn, "Namens de Weesmeesteren voornoemd,

"C. SPENCER, Boekhouder."

JAMAIKA.

Berigten behelzen, dat Lord Cochrane zyne zaken aan de andere zyde van het zuid Amerikaansche vasteland geheel anders regelt, dan M'Gregor, en dat hy een groot lot in de Republikeinsche lotery heeft getrokken. Het kan zoo wezen, en echter is er iets in de manier van eene geschiedenis te vertellen, welke zomtyds wangeloof aan dezelve verleent. Ronde getallen en gekunstelde uitdrukkingen hebben veel al dat uitwerksel. Een millioen dollars en een gallioen! Wy moeten twyfelen, bevorens wy meer geloof aan de vertelling geven. Wy verwachten verdere proeven, om ons te overtuigen, dat deze berigten van eene daadzaak komen. Wy hebben het horen opmerken, en wy denken uit goeden grond, dat het Chiliaansche Gouvernement niet lang eene groote zeemagt kan onderhouden, en dat zyne Lordschap spoedig zal vertrekken, een afkeer van zyne Zuid Amerikaansche vrienden hebbende.

Met groot genoegen merken wy op, dat ons Gouvernement eindelyk deszelfs aandacht op deze zaak gevestigd heeft, en wanneer de bill, tot voorkoming van dienstneming in vreemden dienst tot een wet zal gevormd zyn, mogen wy hopen, eene herleving van den handel in deze stad te zien, en de vernietiging van vrybuitery, die zoo zeer de jaarboeken van den tegenwoordigen leeftyd bezoedelt. "Dat de handel verga! Leve de Republiek." Was de orde van den dag in een ander oord. Het is nu omgekeerd. "Verderving voor alle valsche republieken, voorspoed voor landbouw, kunsten, manufacturen en handel!"

20sten July.—Drie officieren behoorende tot de expeditie tegen Zuid Amerika bestemd, die laats te St. Domingo waren aangekomen, bereikten gisteren deze stad. Zy verlieten Aux Cayes, den 15den dezer en geven het volgend berigt:

Den 4den dezer kwam M'Gregor in de Hero te Aux Cayes, met alleen acht man. Het grootste gedeelte van derzelver equipagie had het te Port-au-Prince verlaten; hy was geheel ontbloot van geld of eenige andere hulpmiddelen om zelfs de levens behoeften voor de soldaten te bezorgen, verscheiden van welken door de straten in den ellendigsten toestand lopen, ter nedergeslagen door ziekte en teleurstelling; voor onze berigt gevers weg zeilden, waren er meer dan 50 gestorven. De officieren bevindende, dat zy grootelyks misleid en bedrogen waren, zyn met de schippers der transportschepen overeengekomen, hen naar Noord Amerika te voeren en zy zeilden den 13den dezer, de Mary Eliza, naar Quebec, en de Henry naar New Brunswyk. Men zegt dat M'Gregor gepoogd heeft eene leening te Aux Cayes te doen, doch met slagde. Hy schynt geheel onverschillig, wanneer hy het volk in de straat uit dadelyk gebrek ziet sterven. Voor dat zy Dublin verlieten, had Colonel Eyre de officieren en soldaten verzekerd, dat er een Commissariaat te Aux Cayes was opgerigt, en dat ieder een maand vooruit zoude hebben, met een aantal klederen, en alle vereischten, om hem in staat te stellen.

Na het mislukken van de meeste zyner plannen om geld te bekomen, werd er eene poging door M'Gregor gedaan, om eene inschryving te openen, ten einde £ st. 100,000 te ligten, om een kanaal te graven van de landengte van Darien tot de Zuid Zee. Deze poging werd in haar ware licht beschouwd, en hy is tegenwoordig een voorwerp van bespotting in alles opzichte geworden. De vinger der verachting is op hem gerigt, waar hy zich ook keert.

M'Gregor geeft tevens voor, dat hy genodigd is, om te gaan en bezit te nemen van de stad Santa Domingo, het welk eenige weinige officiers en ongeveer 40 man die met de Tarantula waren gekomen, verlokte, zich by hem te voegen; en de Hero en de Tarantula zeilden naar het Eiland Vasche den 14den dezer.

Berigten met de Betsey van Chagres aangebragt in dato 5den dezer, behelzen, dat een Engelsch fregat vroeg in Juny van Lima, met eene hoeveelheid geld dadelyk naar Engeland is vertrokken.

De laatste berigten van Lima ontvangen, behelzen, dat Lord Cochrane, gestreng Callao en de andere haven, blokkeerde.

Een Spaansch gallioen, van Acapulco naar Manilla bestemd, aan boord hebbende meer dan een millioen dollars, behalve andere dingen van waarde, was omtrent zes weeken geleden, genomen door een van Lord Cochrane's esquader.

De officieren, die gehecht waren aan de armee van M'Gregor, waren nog te Darien, en zullen daar blyven, tot het welbehagen van het hof van Madrid zal bekend zyn. De soldaten vervolgde te Panama, hunnen byzondere werkzaamheden.

UIT EEN LONDEN PAPIER.

Voor de omwenteling van 1810 verbruikte dit gansche gedeelte der nieuwe wereld jaarlyks, voor de somma van 56 millioen dollars aan manufacturen, die uit Europa ingevoerd werden, zonder dat die der sluikhandel er in gerekend waren. Sedert de negen laatste jaren, heeft deze handel geen derde part van dezelfs gewonen prys opgeleverd, en dat uithoofde der gebeurtenissen van den oorlog. In dit tydverloop, heeft Europa dus eene som van 74 millioen ponden sterling verloren, waar door de manufactuur landen voornamelyk zeer geleden hebben. Spanje had in dezelve slechts een klein aandeel. Tot op dit tydstip van 1810 verschafte het jaarlykche beloop der mynen 42 millioenen dollars; gedurende den oorlog hebben, zy niet meer dan een derde van deze somma opgebragt. Europa heeft dus by gevolg een stroom ven 252 millioen dollars, aan kostbare metalen verloren. Er spruit dus natuurlyk eene schaarsheid van gouden en zilveren staven voort, en dat in een tyd alwaar de overdaad, het gebruik dezer stoffen byna tien maal heeft vergroot. Onafhankelyk van dat heeft men nog ondervonden, wat de lands producten aangaat, eene deficit ten minsten gelyk aan dat der kostbare metales. Kan men veronderstellen dat zulke groote verliezen zich niet hebben doen gevoelen in den algemeenen handel van Europa, maar byzonderlyk in Engeland?

Buenos Ayres had een aandeel van 3 1-2 millioen dollars in het hier boven gemeide beloop van 56 millioen, de jaarlyksch comsumptie voor 1810 in geheel Spaansch Amerika. Sedert dat de vryheid van den handel in deze provintie daar gesteld is, en dat de inwoners nieuwe behoeften kennen, en zich alles kunnen verschaffen, wat zy in staat zyn van te betalen, is de invoer van Europa tot 9 1-9 millioen dollars gerezen, dit is te zeggen, dat zy byna verdriedubbeld is, en het is even eens zoo met de lands produkten, en waarde van de vaste goederen. Daar en boven heeft deze handel jaarlyks 60 schepen gebruikt. Zoo dezelfde voordeelen zich tot aan de andere gedeelten van Zuid Amerika uitgestrekt hadden, zoude de uitslag dezelfde geweest zyn; derzelver comsumptie zou insgelyks verdriedubbeld zyn; want het was eene zeer bekende daadzaak dat de twee derde gedeeltens der inwoners nooit Europeaansche kleedings stoffen droegen, en wel om dat zy zich dezelve niet konden aanschaffen of betalen.

De Jooden te Munchen worden gezegd eene actie begonnen te hebben, tegen den uitgever van een Journaal, in die stad uitgegeven, wegens het zeggen, dat zy geene burgers, maar een soort van Heloten (slaven) zyn. Zy eischen eene openbare apologie en schadevergoeding.

Hulpmiddel tegen bygeloof.—De Mynwerkers staan bekend voor zeer bygelovig. Hun bygeloof wordt echter zomtyds tot een voorwendsel voor ledigheid gebezigd. Er is echter een recept, om dat soort van ziekte te genezen. In eenige uitgestrekte mynen in Wallis, zagen de lieden zeer dikwyls den duivel, en wanneer hy eens gezien was, wilden de menschen dien dag niet langer werken. Het kwaad werd ernstig, want de *oude Belzebub* herhaalde zyne bezoeken zoo dikwyls, als of hy plan had, den eigenaar te benadeelen.—Deze heer riep eindelyk zyn volk te zamen, en zeide hen, dat de duivel nimmer aan iemand verscheen, die niet verdiende zoo verschrikt te worden, en dat, daar hy besloten had geen schurken rondom zich te hebben, hy den eersten weg zou jagen, die den duivel weder mogt zien. Het hulpmiddel was zoo voldoenend als of by een stroom wywater in de mynen badde gegoten.

Gouvernements Secretarie te Curaçao den 1sten September 1819.

ZYNE Excellentie de Vice Admiraal, Gouverneur Generaal heeft den Heer Constantinus Schotborgh benoemd tot Ontvanger Generaal Ad-interim op dit eiland, in de plaats van den Heer Mathias Schotborgh G. Z. dewelke, op zyn verzoek, ontslag uit dien post bekomen heeft; als mede den Heer Johannes Mathias Prince tot Boekhouder Ad-interim op het Ontvanger Generaal's Kantoor.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Curaçao Hôtel, Otra Banda den 4den September 1819.

BERIGT.

DE Inteekenaars van het INTEEKENING BAL, dat gehouden staat te worden, in het Curaçaosche Hôtel, zyn verzocht om by een te komen des Vrydag den 10den dezer ten 7 uren 'savonds, in hetvoorschreven Hôtel, met oogmerk om ceremonie-meesters aantestellen, en het getal der Dames, welke ieder Heer zal brengen op te geven, hunne lootjes te verkrygen, en den dag te bepalen, waar op het Bal zal plaats hebben.

P. VANSTEENBERGH.

Den 3den September 1819.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende staat dit eiland binnen kort te verlaten; verzoekt zyne crediteuren betaling te komen ontvangen, en die gene die aan hem verschuldigd zyn, met hem te likwideren, vóor den 20sten dezer lopende maand.

J. G. G. SCARBOW.

Den 3den September 1819.

DE ondergeteekende een Bovenhuis gehuurd hebbende, in de Joode Kerk-straat, ten einde aldaar aan Jongelieden byzondere lessen te geven, zoo wel voor als nademiddags beveelt zich byzonder in ieders gunst. Voor Kinderen zal aldaar onder zyn opzicht les gegeven worden, terwyl hy tevens zich als beëedigd Translateur aan het publiek aanbeveelt.

G. G. VAN PADDENBURGH.

Curaçao Hôtel, Otra Banda, 4th September, 1819.

NOTICE.

THE Subscribers to the SUBSCRIPTION BALL to be held in the Curaçao Hôtel, are requested to meet at the above Hôtel on Friday evening next the 10th instant, at 7 P. M for the purpose of appointing Ceremony Masters, to give up the number of Ladies each Gentleman intends to bring, receive their Tickets, and fix a day on which the Ball shall take place.

P. VANSTEENBERGH.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

28.	golet La Belle Creole, Guilbaw,	Aux Cayes
	bark Drie Gebroeders, Fyns,	St. Domingo
	golet San Jose, Perez,	Maracaybo
30.	—— Drie Zusters, Peron,	Puerto Cabello
	—— Eloisa, Joseph,	Aquin
	—— Admiraal Kikkert, Leon,	Barcelona
31.	—— Anna Maria, Molena,	Jaquemel
	SEPTEMBER.	
2.	—— Vriendschap, de Pool,	Maracaybo
	UITGEKLAARD—AUGUSTUS.	
30.	bark Conception, Mereno,	Coro
	golet Anna, Arendtz,	Aruba
31.	—— Roseboom, Servo,	St. Eustatius
	SEPTEMBER.	
3.	—— N. S. del Carmen, Monaga,	Coro

Zyner Majesteit's korvet Dolfyn, kapitein Wardenburgh, zeilde Maandag ll. op eene kruistogt.

De schoener Admiraal Kikkert, in 27 dagen van Barcelona is hier Zondag ll. aangekomen, en brengt berigten dat Ferdinand de 7de geweigerd heeft 't tractaat laatst te Washington gesloten te ratificeeren, uit hoofde de Britsche Ambassadeur te Madrid verklaard heeft, het aan de zyde van zyn Gouvernement een *sine qua non* is, dat geval der afstand van de Floridas aan de Vereenigde Staten, het eiland Cuba dadelyk aan Groot Brittanje zou moeten overgegeven worden, en dat in geval van niet toestemming in deze voorstellen, Spanje zich als in oorlog met Engeland moet beschouwen. De Amerikaansche Ambassadeur heeft, wordt gezegd, Madrid omtrent het midden van July verlaten, om naar de Vereenigde Staten te gaan, en zoo het bovenstaande berigt naauwkeurig is, zoo als wy verzekerd zyn, het te wezen, zal Spanje waarschynelyk binnen kort in stryd met Amerika geraken. Het zeilen der expeditie, waarover zoo lang gesproken was, tegen de gerevolteerde provintien van Zuid Amerika, is dien ten gevolge vertraagd; doch daar zyne Spaansche Majesteit zoo ver in de inzichten van Engeland heeft ingestemd, als om geenzins den afstand der Floridas toetestaan, zou de expeditie, zoo men veronderstelde, eindelyk zeilen, tegen het einde der tegenwoordige maand, of de eigenaars van de vaartuigen te Londen, in dienst genomen, staan vergund te worden, hunne vaartuigen aftehalen, en hun ton geld te ontvangen, of voort te blyven in Spaanschen dienst, naar hunne eigene keuze.

Particuliere berigten met de schoener La Belle Creole van Aux Cayes ontvangen, behelzen dat M'Gregor door onvoorzichtigheid zyne brik Hero heeft verzeild, op een rif voor Aux Cayes, dat dezelve totaal weg was, en dat de geredde goederen, zeilen en tuigagie, op Publieke Vendu waren verkocht. Wyders had de kapitein van het transportschip van Londen, de Tarantula, geweigerd M'Gregor naar St. Andreas over te voeren, om dat deze niet aan het contract had voldaan, van hem de halve vracht op reekening te betalen, en toen M'Gregor hem daartoe wilde dwingen, verliet hy plotzeling Aux Cayes na de stad en ook het wrak van de Hero met 13 schoten begroet te hebben. De naam des kapiteins is Poolman, een Hollander van geboorte. Zyn oogmerk was naar Jamaika te zeilen, om te zien lading te bekomen, zeggende liever de geheele bedongene vracht te willen missen, dan zich met M'Gregor verder intelaten.

Berigten van Bonaire gisteren ontvangen, behelzen, dat aldaar voor anker lagen, drie Independente schoener-kapers, behorende tot het eskader van Brion, zynde, de eerste van 225 ton, gewapend met 10, 12dps. en 60 man, gecommandeerd door kapitein Orne, de andere van 60 ton, met een lange 12pds. en 20 man, gecommandeerd door kapitein Codis, en de derde van 70 ton, even eens gewapend, met 25 man. Het oogmerk van hun bezoek te Bonaire, zoo wy vernomen hebben, was om provisien op te doen, doch niet in staat zynde die te verkrygen, is het waarschynelyk dat hun verblyf aldaar van korten duur zal zyn.

LONDEN.

23sten Mei.—Wy hebben Parysche papieren van Vrydag ll. ontvangen. De koningin van Zweden (Gravin van Gothland) had des Donderdags eene byzondere audientie by den koning. Men heeft in de zelfde journalen berigt dat de Zweedsche armee beloopt tot 125,000 man compleet, behalve 19,000 Noorwegers. De paragraaf, waaruit dit argument is getrokken draagt eenig kenteeken van een officieel karakter, en het is zekerlyk op een critiekentyd publiek gemaakt. Wy merken op, dat er eene andere verzekering gedaan wordt, die aan de meeste menschen echter eer dwaas dan voldoenend moet schynen "Zweden heeft geene publieke schulden," zegt de schryver. "Het tegenwoordige Gouvernement heeft ze allen afgelost."—Wy moeten dus veronderstellen, dat de schuld van Noorwegen is afbetaald, en dat er eenige andere rede bestaat, voor die staatkundige geschillen der Noordsche hoven, die de geruchten laatst in. omloop, hebben doen ontstaan.

Een brief uit Malta, gedateerd 9den April berigt eenige ontrustende byzonderheden, betrekkelyk de pest, die zoo men vreesde op een der naburige Eilanden gebragt zou worden. Een klein vaartuig van Sasa, waarvan het volk alleen uit den schipper en vyf andere perzoen kwam in een buiten haven den 28sten Maart; twee van het volk, die jongens waren, werden ziek en stierven op hunne reis en drie andere na hunne aankomst, aan eene ziekte die blykbaar de pest geleek. Iedere voorzorg werd genomen om de mededeeling der besmetting te voorkomen; het slaapgoed en kleederen der matrozen werd verbrand en zelf het vaartuig, waarin zy gekomen waren.

UIT DE LONDEN GAZETTE.

Dingsdag den 25sten Mei.

KENSINTON PALEIS, DEN 24sten MEI.

Dezen morgen kwartier na vieren, verloste de Hertogin van Kent gelukkig van een Princes. Zyne Koninglyke Hoogheid de Hertog van Sussex, zyne Genade de Aartbisschop van Canterburg, zyne Genade de Hertog van Wellington, Opper Meester der Artillerie, de Marquis van Lansdowne, de Graaf Bathurst, een van zyner Majesteits eerste Staat Secretarissen, de Bisschop van Londen, de Cancelier van de Exchequer (Bank) en de Hoog Edele Heer George Camming, Eerste Commissaris voor de Indische zaken, waren er tegenwoordig.

Hare Koninglyke Hoogheid, is Gode zy dank, zoo wel als verwacht kan worden, en de jonge Princes in volkomene gezondheid.

HUIS DER GEMEENTE,

Dingsdag den 13den Mei 1819.

BILL WEGENS HET INDIENST TREDEN IN VREEMDE DIENST.

De *Attorney Generaal* rees op, om een bill voortedragen, ten einde onderdanen van dit land te beletten, dienst te nemen by colonien, die in oorlog met hun moederland zyn. Het doel, der bill hierom zou wezen, om hen die dienst nemen, by zich zelve daarstellende staten, in den zelfden toestand te stellen, als die, welke by erkende staten dienst namen, waarvoor de straf was, schuldig aan trouwloosheid. Het was zeker eene groote ongerymdheid, te zeggen dat het eene trouwloosheid ware, in den dienst van eene verwante mogenheid te treden, en nog te zeggen, dat het geen beledigiing zy, in dienst te treden van colonien, die zich tot een gouvernement op werpen, dat onafhankelyk is van het moederland. Hy wenschte daarom, dat beide gevallen als inbreuken moesten beschouwd worden, doch de straf van schuldig aan trouwloosheid in, wangedrag, te veranderen. Hy wilde alzoo dat zyn bill, zich zoude uitstrekken, tot het uitrusten van oorlogschepen, tot hulp van andere staten of colonien; en om alzoo te beletten, dat zy van onze onderdanen oorlogs behoeften ontvangen. Hy had tevens het oogmerk in de bill, namelyk, dat ofschoon hy bedoelde, dat de eerste inbreuk wangedrag zou geheten worden, het zyne meening was, dat de tweede beledieging, eene kapitale trouwloosheid zou genaamd worden.

De Heer *Mackintosh* zeide, dat het zyn oogmerk was, om de herroeping te bewerken, dier wetten, welke het in dienst treden by vreemde mogenheden, tot trouwloosheid maakten; deze wetten waren niet gevormd, om te beletten, dat Britsche onderdanen in dienst van bevriende mogenheden traden; doch om jacobite legers voortekomen, van in dienst van Frankryk gevormd te worden. Doch dit was geenzins een naat regel van algemeene staatkunde, maar raakte in eenen eigenlyken graad onze vreemde betrekkingen. Deze bill mogt wel betwyfeld zyn. "Een bill om Britsche onderdanen te beletten, in dienst der Zuid Amerikanen te treden." De pligt van neutraliteit was, dat de staat niets doen zoude, ten einde eene andere staat of deszelfs insurgente colonien te helpen; doch wanneer de oorlog was begonnen, kon hy niet begrypen, dat zy een wet behoorden te maken, ten einde een beslissend voordeel aan een der partyen tegen den ander te geven. Er was eene goede reden om niet verder met de vorige wetten voorttegaan, dan om in dienst treding by erkende mogenheden te beletten, uithoofde deze, welke zoo handelden, algemeen het voorregt van de wetten des oorlogs en der volken bezaten, doch zy, die in den dienst van insurgente colonien traden, waren in het geval van als rebellen te worden behandeld, zoo zy gevat werden. Het was blykbaar, dat deze maatregel dienen zou om Spanje een voordeel te geven, van weder het juk van tyranny en bygeloof harer colonien

op te leggen, hetwelk hy zeker was, dat het volk van dit land zoude verachten en met verontwaardiging veroordeelen.

Lord Castlereagh protesteerde tegen de taal gevoerd door een Heer, die van neutraliteit sprekende, volkomen de zaak der Zuid Amerikaansche colonien tegen derzelver moederland bepleitte, een land erkend door ons by tractaten, van allerlei aard, van onafhankelyk en onze geallieerde te zyn. Deze bill was bestemd om tegen te werken, de gevolgen waar van zyn konden, zoo Spanje in een staat ware, zulks te doen, om ons te beöurlogen. De proclamatie door den Prins Regent is niet alleen geschonden door byzondere perzonen, maar Spanje was in staat, ons te vertellen, dat geheele regimenten gewapenend en gekleed werden, voor den dienst harer colonien, en zeewapeningen in onze havens waren uitgerust. Hy daarom meende het aan Spanje en aan de wereld verschuldigd, om zich te verontschuldigen van dezen maatregel niet eer te hebben voorgesteld, doch hy had allen tusschenkomst afgekeurd, zoo lang als er nog discussien hangende waren, welke eene mediatie der Europeesche mogendheden tusschen Spanje en de colonien konden hebben voortgebragt. Er was nu geen hoop daarop, en daarom werden deze maatregelen ten hoogsten noodzakelyk. Behalve dat hebben de Vereenigde Staten van Amerika hunne legislative maatregel veel verder gebragt, dan deze bill voornemens was te doen. Het was alleen de wensch der ministers om het tractaat van neutraliteit, hetwelk het huis was voorgelegd, te vervullen, en om welk te waarborgen, deze bill volstrekt nodig was.

De Heer *Ellis* betuigde zich heilwenscher van de Zuid-Amerikaansche colonien, in derzelver pogingen te zyn, om zich van de Spaansche tyrannie te bevryden. Deze maatregel mogt lang reeds aangenomen zyn geweest, zoo de zelve niet strekte om meer voordeel aan Spanje, dan aan derzelver colonien te geven. Wat wil men er mede, om de duizende Britten, in dienst der colonien van Spanje aan de straffen der bill te onderwerpen?

Lord Castlereagh zeide, men had geen oogmerk deze wet terugwerkend te maken.

De Heer *G. Lamb*, zeide na jaren van beledene neutraliteit, willen de ministers nu daarstellen wat zy als eene ware neutraliteit beschouwen. Hy moet het gedrag afkeuren, het welk dit land, het geen de bewaardster en voedster der vryheid moest zyn zou dringen, om hen te tuchtigen, die voor het zelve worstelen.

De Heer *W. Wynn*, stemde toe, dat men deze inbreuk en tot een wangedrag zou maken en reekende het oneigen voor ons, om te dulden, dat er wapeningen in onze havens werden uitgerust, het welk inderdaad niet minder dan eene schending van het tractaat is. De ware geest van neutraliteit is, dat beide magten, met betrekking tot ons, op eenen juisten gelyken voet geplaatst worden. Hy oordeelde het onnoodzakelyk, om daar te stellen, dat de tweede inbreuk, trouwloosheid (felonie) zoude wezen.

Kapt. *Davis* was verzekerd, dat het de meening van negen-tiende gedeelte van het Engelsche volk ware, dat het geluk de pogingen der Spaansche Colonien mogt vergezellen, by het verbreken der ketenen van tyrannie. Laat Spanje hare zendelingen zenden, om hier volk te werven, zoo zy kunnen.

De Heer *J. Newport* zeide, dat de Edele Lord geenszins deze maatregel had ter voorschyn gebragt, voor dat de betrekking van Spanje met de Vereenigde Staten door den afstand der Floridas ware verlevendigd.

De Heer *W. De Crespigny* zeide, dat deze maatregel een noodlottige oorlog tusschen ons en de Independenten zoude verwekken.

De Heer *Martin* zou voor de invoering der Bill stemmen, zelfs ofschoon hy wenscht dat de Zuid Amerikaansche Colonien zich zelven van Spanje vry maken. De Bill was een noodzakelyk middel, om het land in staat te stellen, in dezelfs neutraliteit te volharden. De Bill was eene daad van menschelykheid, jegens degenen, die anders zich mogten wikkelen in den twist aan de zyde der Colonien.

De Gallery werd toen geledigd; doch er had geene verdeeling plaats; en er werd verlof gegeven om de Bill in te brengen.

His Majesty's corvet Dolphin, Captain Wardenburgh, sailed on a cruise on Monday last.

The schooner Admiral Kikkert, 27 days from Barcelona, arrived here on Sunday last, and brings accounts that Ferdinand the 7th had refused to ratify the treaty lately concluded at Washington, in consequence of the British ambassador at Madrid having declared it to be the *sine qua non* on the part of his government, that in the event of the cession of the Floridas to the United States, the island of Cuba should forthwith be given up to Great Britain, and in case of non-compliance with these propositions, Spain might then consider herself at war with England. The American ambassador, it is said, left Madrid for the United States about the middle of July, and should the above account be correct, which we are assured it is, Spain will probable have to come to blows with America ere long. The sailing of the long talked of expedition against the revolted provinces of South America had, in consequence, been retarded; but as his majesty of Spain had so far acquiesced in the views of the British government, in not consenting to the cession of the Floridas, the expedition would, it was supposed, finally sail towards the latter end of the present month, or the owners of the shipping taken up in London to be allowed to withdraw their vessels and receive their tonnage money, or let them continue in the Spanish service, at their own option.

Accounts from Aux Cayes, received by the schooner La Bella Creole, state that M'Gregor, by his imprudence, run the brig Hero, alias El M'Gregor, on a reef off Aux Cayes, where the hull was totally lost; and that the goods which were saved, and also her sails, rigging, and spars, were sold at public vendue, and part of the latter articles brought to this island by La Bella Creole. It is likewise stated that the captain of the transport Tarantula, after the loss of the Hero, refused to convey M'Gregor to St. Andreas, in consequence of his not having paid half the freight of the Tarantula according to agreement, and when M'Gregor was about to adopt coersive measures to compel him to do so, he suddenly left Flaman, a harbour near Aux Cayes, *after saluting the town with 13 guns.* The captain of the Tarantula is called Poolman by birth a Dutchman; his object was to proceed to Jamaica, to endeavour to procure a cargo, he having declared that he would rather lose the whole of his freight from London, than have any thing further to do with M'Gregor.

Accounts received yesterday from Bonaire mention that there were three Independent privateer schooners, belonging to the squadron of Brion, at anchor off the Fort; one of them of 225 tons, armed with 10 12prs. and 60 men, commanded by Captain Orne, the other of 60 tons, 1 long 12pr. and 20 men, commanded by Captain Codis, and the third of 70 tons, having likewise a long 12 pr. and 25 men.—The object of their visit to Bonaire, we are informed, was in search of provisions, but not being able to obtain any, it is probable their stay would be of very short duration.

OPERATIONS OF THE ROBBER AURY!

From a Jamaica paper of the 28th July.

It appears that the above free-booter communicated a few months since with the leaping Hero of Porto Bello, in order to make a joint attack on some part of the Spanish Main.—Aury did not agree to the proposals of M'Gregor, as they bore every mark of inconsistency and moral impossibility. However, as they both had the same idea of making money, by robbing defenceless individuals, M'Gregor was assisted by every means in Aury's power, to forward his views, at the attack on Porto Bello.

On the 29th of April, Aury and a horde of banditti embarked from Old Providence, on board of the Buenos Ayrian brig Congress, for the River Dulce, where they arrived on the 10th of May, with two other vessels. On the evening of the same day he debarked a parcel of the robbers, with an officer, who took possession of a fort at the entranse of the river—not, however, until he had received a canonnade from its soldiery. On the 13th, Aury at the head of 110 renegadoes, proceeded towards the town of St. Phillip, a distance of thirty miles, which he reached very early on the succeding morning. As soon as he was descried, a brisk fire was opened on him from the battery, of 9, 12, 18, and 24 pounders, with small arms, which, however, did little or no mischief. When Aury's band had reached within a few yards of the landing place, they commenced firing, and shortly afterwards established a footing on shore, at which time a considerable consternation ensued, and from the state of discipline of the Spaniards in that quarter, the robbers obtained possession of the two forts, as well of the town, without much trouble.—Ripe for plunder, they proceed 30 miles up the Gulph of Dulce to the village of Isabella, which they took by surprize.

The plunder made during the above operations, consisted of cochineal, indigo, balsams, and boxes of money. They afterwards made an attack upon a schooner and two sloops which they captured, the former had on board 50,000 dollars, and upwards of 200 boxes of indigo. It is stated that Aury having had some quaims of conscience, respecting robbing of churches, took away from some of his banditti, a parcel of plate, garments, &c. belonging to places of worship, and delivered them up to an old Spanish woman, who had been unfortunately wounded during the affray.

Aury had returned to Old Providence to divide the booty, and it was expected it would all be sold, in the course of the next month, and then that each robber would have his proportion.

Since the above was written we learn that Aury appeared off Old Harbour, on Saturday in the brigantine Congress, and communicated with this city, in order to make known his proceedings, during his marauding expedition.

All accounts concur in the necessity of repressing these bucaneering expeditions fitted out by English subjects against the Royalists of South America. We are happy to find that the Foreign Enlistment Bill is likely to pass the British Legislature. It is a measure of the wisest policy, and will, we hope, be a convincing proof to the Spaniards that the British Government are averse to their subjects being engaged in such a contest. To assist in giving South America freedom is the ostensible reason held out by the partisans of the cause; but plunder is the sole object of every person who has engaged in it.

July 31.—The brigantine Gustavus, Depoal, which arrived yesterday, furnishes the following:

"On the 6th inst. while the brigantine was taking in her cargo in the Bay of Carnesal, a schooner was observed standing towards the Bay. At 1, P. M. the schooner set her squaresail and stood for the Gustavus, till within gunshot. Capt. Depoal supposing from her appearance she was a Spanish guarda-costa from Rio-de-la-Hache, ordered the guns to be loaded, hoisted Dutch colours, and fired a gun to leeward. The schooner continuing still to stand in, she fired a second and third gun to keep her off; but perceiving she persisted in nearing them, they fired their small arms at her: The schooner commenced firing her guns and small arms, until she got alongside. The Captain of the schooner then ordered his crew to board, and cut down every living soul of them! They then plundered her of nine muskets, ten cutlasses, all her powder, and several other articles belonging to the people. The Captain of the schooner ordered the Captain of the brigantine on board the former vessel, where he examined his papers and threatened to put him in irons. Capt. Depoal, asked the people in the schooner, the name of their vessel and Captain; in reply, they said, the Captain was called Clarke, but refused giving the name of the vessel—they, however, said she was from Montego Bay. The schooner had one man killed and three wounded. She remained in the Bay three days repairing her sails, and then proceeded to sea;—none of the crew of the brigantine received any injury.

The schooner Contract, Livingston, 28 days from the City of St. Domingo, arrived at Newburyport on the 8th ult. May 29, lat. 27, 30, long. 70, she saw a vessel ahead to the eastward, from which (Capt. L. says,) he observed volumes of smoke issuing—judging it to be a vessel on fire stood for her, in order to afford relief, but to his astonishment found that she went faster with fire and smoke than he possibly could with all sail set—it was then he discovered what he supposed a vessel on fire was nothing less than a steam vessel, crossing the Western Ocean, laying her course, as he judged, for Europe; which was undoubtedly the Savannah, Rogers, which sailed from Savannah 22d May for Russia.

Uit het Engelsch.

VRIENDSCHAP.

Wanneer het goed fortuin belonkt uw levens dagen,
Dan is 't van ieder een, " Myn Heer hoe vaart gy nu?
Uw huisgezin is wel, mag ik 't eerbiedig vragen?
Kan ik U dienen, ô ik ben geheel aan U."
Maar keert het blaadje om, en wend het heil in druk.
Wen ramp op felle ramp U aan den hartaar knagen,
Dan is het koel, " Myn vriend my spyt uw ongeluk,
't Is thans een slechte tyd, ik wensch U betere dagen."

NIET VERTAALD.

Eenmonster dat alom de maatschappy verpest,
En adders uitbroeit in haar diep verseholen nest,
Die liefelyk van tong, eerst uw gemoed bekoren
En daarna 't met hun gif op 't aller felst doorboren,
Dat vleit en U bedriegt, zelfs stap'lend eed op eed,
En wen 't belang het noopt, en trouw en eed vergeet,
Hem lastert en belaagt, aan wien hy kort te voren
Het heiligste verbond, schoon huichelend had bezworen.
Wie kent dat monster niet, als gy den naam wilt weten,
Wel nu men kan het vry *de valsche vriendschap* heeten.

VP.

LONDON.

May 31.—We have received Paris papers of Friday last. The queen of Sweden (Countess of Gothland) had a private audience of the king on Thursday. It is announced in the same Journals, that the Swedish army amounts to 125,000 men complete, besidas 19,000 Norwegians. The paragraph whence this account was extracted bears something of an official character, and is certainly made public at a critical time. We observe in it another assertion, which will to most people appear rather bold than satisfactory. " Sweden," says the writer, " has no foreign debts." " The present government has discharged them all!" We must presume, therefore, that the debt of Norway has been paid; and that some different cause exists for those political disputes among the Northern Courts, which have given rise to the rumours lately circulated.

An article from Stockholm, contained in these papers, indicates with evident reluctance, some uneasiness at the various rumours which prevail with respect to that country.

A letter from Malta, dated April 9, communicates some alarming particulars relative to the plague, which it was feared would be introduced into some of the neighbouring islands. A small vessel, last from Sasa, the crew consisting only of the master and five other persons, put into an out-port on the 28th March. Two of the crew, who were boys, sickened and died on the voyage, and three others after their arrival, of a disorder evidently resembling the plague. Every precaution was taken to prevent the communication of the infection; the bedding and clothes of the sailors were burnt, and even the vessel in which they had arrived.

June 1.—The Augsbourg Gazette, under date of the 21st ultimo, says, that the Countess de Survillers (Joseph Bonaparte's wife), intends joining her husband in America. She wished, first of all, to revisit Paris, and to collect there some property; but there were so many obstacles to her doing this, that she has postponed her voyage across the Atlantic.

Letters from Marseilles announce, on the authority of accounts from Malta, that Admiral Freemantle had just received orders to dispatch promptly to England, several ships of the line, frigates, and sloops from the naval force in the Mediterranean.

The Jews of Munich are said to have brought an action against the Editor of a Journal published in that city, for asserting that they are not citizens, but a kind of helots. They demand a public apology, and damages.

The Emperor of Austria has granted a pension of 500 florins to the widow of Hoffer, the celebrateh Tyrolese Chieftain, and one of 200 florins to each of his four daughters, with a promise of 500 florins on their marriage. Hoffer's son is to be placed in an Inn, at the public expence.

France now possesses 246 ships of war, among which are 48 sail of the line and 29 frigates. There are building besides 11 sail of the line and four frigates.

We have brought to the notice of our readers within these few days some extracts from the American papers relative to the Island of Cuba. They are quite sure that it has been ceded to us; nay, they quote the authority of the Spanish Ambassador at our court, the Duke de San Carlos, as having communicated the fact of its cession to a friend at the Havanna. That the Americans should feel great anxiety upon this subject is natural; that they should desire to obtain possession of it themselves may easily be believed. But there are two assertions which we think we may hazard with confidence: the one is, that the Duke de San Carlos has not written any such letter; nay, more, that he has no acquaintance at the Havanna: the second is, that if the Spanish Government have any intention of ceding Cuba, a subject upon which we do not presume to give any opinion it will not be to America.

PRINCE LEOPOLD.

Dover, May 26.—His majesty's packet, the Lord Duncan, captain Hamilton, came into the harbour about four o'clock this afternoon, in three hours from Calais, and landed his Royal Highness Prince Leopold of Saxe Coburgh and suite, under a salute from the guns at the heights, and also from the man of war brig which accompanied the packet over, bringing his Highness's baggage. Great preparations had been made at the York Hotel for the Prince's reception, and where his servants had been staying for some days, but his Highness, on landing, went direct to Wright's Hotel, the house the Prince originally went to, upon his first landing in England. Although the appearance of his Royal Highness is much improved since his departure from hence, yet he still looks very pale and much dejected, and having lost his mustachios contributes the more to make him look thin; it is not expected he will leave Dover till to-morrow.

FROM THE LONDON GAZETTE,
Tuesday May 25.

KENSINGTON-PALACE, MAY 24.

This morning at a quarter past four o'clock, the Duchess of Kent was happily delivered of a Princess. His Royal Highness the Duke of Sussex, his Grace the Archbishop of Canterbury, his Grace the Duke of Wellington, Master General of the Ordnance, the Marquis of Lansdowne, the Earl Bathurst, one of his Majesty's Principal Secretaries of State, the Bishop of London, the Chancellor of the Exchequer, and the Right Hon. George Canning, First Commissioner for the affairs of India, were in attendance.

Her Royal Highness, God be praised, is as well as can be expected, and the young Princess is in perfect health.

HOUSE OF COMMONS,
Thursday, May 13, 1819.

ENLISTMENT IN FOREIGN SERVICE BILL.

The *Attorny-General* rose to bring in a Bill to prevent subjects of this country from entering into the service of other States. In the former laws there was no clause, preventing the subjects of Colonies of this country from entering the service of Colonies waging war against their Mother-Countries. The object of this Bill, therefore, would be to place those, who enlisted in the service of assumed States, in the same situation with those who entered the service of acknowledged States, the penalty for which was felony. It was certainly a gross absurdity to say it should be a felony to assist in the service of a Parent State, and yet to say that it should be no offence to enter the service of Colonies assuming to themselves a Government, independent of the Mother-Country. He therefore wished to make them both equal offences, but to reduce the penalty from felony to misdemeanour. He intended also that his Bill should extend to the fitting out ships of war in aid of other States or Colonies; and also to prevent them from receiving from our subjects warlike stores. He had also another intention in the Bill, namely, that whereas he intended that the first offence should be a misdemeanour, it was also his intention that the second offence should be a capital felony.

Sir J. Mackintosh said that it was his intention to have moved the repeal of the laws, making it felony to enter into the service of Foreign Powers. Those laws were not intended to prevent British subjects from entering into the service of friendly Powers; but to prevent Jacobite armies from being formed in the service of France and Spain. But this was not a measure of general policy, but affecting in a material degree our foreign relations. This Bill might very well have been entitled " A Bill to prevent British subjects from entering into the service of the South-Americans." The duty of neutrality was, that the State should do nothing to assist another State, or its insurgent colonies; but when the war had commenced he did not conceive that they ought to make a law to give a decided advantage to one of the parties against another. There was a good reason for going no farther in the former laws, than to prohibit the entering into the service of acknowledged States, became those, who did so, had generally the benefit of the laws of war and of nations; but those, who entered into the service of insurgent Colonies, were liable to be treated as rebels, if taken. It was evident this measure was meant to give Spain an advantage in imposing again the yoke of tyranny and superstition on her Colonies, which he was sure the people of this country would despise, and condemn with indignation.

Lord Castlereagh protested against the use of language by a Gentleman, who talked of neutrality, decidedly advocating the cause of the South American Colonies against their Mother-Country, acknowledged by us in treaties, and every way, to be independent and our Ally. This Bill was intended to counteract the consequence which would, if Spain were in a situation so to do, excite her to go to war with us. The Proclamation issued by the Prince Regent had not only been broken by individuals, but Spain was able to tell us, that whole regiments were armed and clothed in our country for the service of her Colonies, and that Naval armaments were fitted out in our ports. He, therefore, owed it to Spain and to the world to apologize for not having proposed this measure before; but he had deprecated interference as long as discussions were pending which might have produced the mediation of the power of Europe between Spain and the Colonies. There was now no hope of that; and therefore this measure became highly necessary. Besides, the United States of America had carried their legislative measures much farther than this Bill was intended to go. It was only the wish of Ministers to fulfil the Treaty of Neutrality which was before the House, and to preserve, which this Bill was absolutely necessary.

Mr. Ellis avowed himself the well-wisher of the South American Colonies in their excertions to get rid of the tyranny of Spain. This measure ought to have been adopted long ago, if it had not been intended to give more advantage to Spain than to her Colonies. Was it meant to subject the thousands of Britons in the service of the Colonies of Spain to the penalties of this Bill?

Lord Castlereagh said is was not intended to make this law retrospective.

Mr. G. Lamb said that, after years of professed neutrality, Ministers were now establishing what they considered a real neutrality. He must deprecate the conduct which would induce this country, which should be the guardian and the nurse of liberty, to crush those who were struggling for theirs.

Mr. W. Wynn approved of the making this offence a misdemeanour, and considered it improper for us to suffer armaments to be fitted out in our ports, which was in fact nothing less than a violation of the Treaty. The very essence of neutrality was that both Powers should be placed, with respect to us, on an exactly equal footing. He did not think it necessary to enact that the second offence should be felony.

Capt. Davis was sure that it was the opinion of nine-tenths of the people of England that success ought to attend the efforts of the Spanish Colonies in bursting the bonds of tyranny. Let Spain send her emissaries here to raise men if she could.

Sir J. Newport said that the Noble Lord had not brought forward this measure, until the connection of Spain with the United States was rivetted by the cession of the Floridas.

Sir W. De Crespigny said that this measure would cause a fatal war between us and the Insurgents.

Mr. Martin should vote for the introduction of the Bill, even did he wish the South American Colonies to emancipate themselves from Spain. The Bill was a necessary means, to enable the country to persevere in its neutrality. The Bill was an act of humanity to those who might else engage in the contest on the part of the Colonies.

The Gallery was then cleared; but no division took place; and leave was given to bring in the Bill.